

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Lipiec 2021

ORZECZENIA

Skutki podatkowe w PCC przekształcenia spółki komandytowej w spółkę partnerską

Biorąc pod uwagę art. 1 ust. 3 pkt 3, art. 6 ust. 1 pkt 8 lit. f i art. 9 pkt 11 lit. a u.p.c.c. należy uznać, że jeśli zatem majątek spółki osobowej powstałej w wyniku przekształcenia, inaczej rzecz ujmując wartość wkładów do spółki partnerskiej, przewyższa pierwotnie wniesioną wartość wkładów spółki komandytowej (już opodatkowaną PCC), to ta nadwyżka z racji wcześniejszego jej nieopodatkowania podlega PCC. W konsekwencji podstawę opodatkowania PCC z tytułu zmiany umowy spółki osobowej stanowi wartość wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki w związku z przekształceniem. Przy czym – na mocy art. 9 pkt 11 lit. a u.p.c.c. realizującego zasadę jednokrotnego opodatkowania wkładów do spółek – zwolnieniem objęta będzie ta część wkładu, która odpowiada opodatkowanej wcześniej wartości wkładów w spółce komandytowej.

[I SA/GL 582/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 01/07/2021

Wymogi dotyczące ewidencji, o której mowa w art. 30cb ust. 2 u.p.d.o.f.

Ewidencja, o której mowa w ust. 2 art. 30cb u.p.d.o.f. sporządzana jest w celu wykazania informacji o których mowa w ust. 1 powołanego przepisu przez podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów i chcących podlegać opodatkowaniu na podstawie art. 30ca u.p.d.o.f. Skoro ewidencja umożliwi sporządzenie w terminie deklaracji podatkowej nie można jej uznać za prowadzoną nieprawidłową, niespełniającą przesłanek ustawowych. Istotą przedmiotowej ewidencji jest możliwość prawidłowego określenia podstawy opodatkowania stawką 5%. Z ewidencji tej powinno wynikać przypisanie kosztów prowadzonej działalności na poszczególne źródła przychodów. Dla celów obliczenia dochodu kwalifikowanego IP istotne jest by ewidencja ta była prowadzona w sposób należyty, tak aby móc w rocznym zeznaniu podatkowym wykazać łączną sumę przychodów i kosztów podatkowych, dochodów, strat, dochodów podlegających opodatkowaniu stawką 5%. Odrębna od podatkowej księgi przychodów i rozchodów ewidencja ma na celu obliczenie podstawy opodatkowania. Ewidencja ma być sporządzona w sposób mający osiągać wskazany cel. Jeżeli ten cel spełnia należy ją uznać za prowadzoną w sposób należyty. W niniejszej sprawie organ pominął cel stworzenia ewidencji o której mowa w art. 30cb ust. 2 u.p.d.o.f. przyjmując, że sporządzenie tej ewidencji dopiero na potrzeby rozliczenia spowoduje, że będzie prowadzona nienależyte. Nienależyte prowadzenie ewidencji o której mowa w art. 30cb ust. 2 u.p.d.o.f. to takie jej prowadzenie, które uniemożliwia określenie prawidłowej podstawy opodatkowania stawką 5%, która nie zawiera informacji, o których mowa w art. 30cb ust. 1 u.p.d.o.f. Jeżeli ewidencja ta spełnia wskazany cel na dzień

dokonania rozliczenia to nie można jej uznać z prowadzoną w sposób nieprawidłowy.

[I SA/GO 78/21] wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z dnia 13/05/2021

Zakres przedmiotowy pojęcia pomocnicze transakcje finansowe w rozumieniu art. 174 ust. 2 lit. b Dyrektywy 112

Pomocnicze transakcje finansowe w rozumieniu art. 174 ust. 2 lit. b Dyrektywy 112, a tym samym art. 90 ust. 6 pkt 2 u.p.t.u., to transakcje, które: i) nie są wykonywane jako element podstawowej działalności gospodarczej podatnika, ii) nie wiążą się (lub wiążą się w sposób marginalny) z wykorzystaniem składników majątkowych oraz usług, które przy zakupie podlegają opodatkowaniu, iii) nie stanowią bezpośredniego, stałego i koniecznego rozszerzenia działalności podatnika

[I FSK 737/18] wyrok NSA z dnia 27/04/2021

Przesłanki uznania za „usługi zarządzania funduszami inwestycyjnymi” w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a u.p.t.u.

Świadczenie poprzez platformę informatyczną usług doradczych i informacyjnych dotyczących jedynie specjalnych funduszy inwestycyjnych, służących wspieraniu zarządzających portfelami przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, umożliwiające komunikowanie się z innymi uczestnikami rynków finansowych i zawieranie transakcji dotyczących lokat funduszu, spełnia kryteria uznania za „usługi zarządzania funduszami inwestycyjnymi” w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a u.p.t.u.

[I FSK 499/18] wyrok NSA z dnia 15/04/2021

Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. odnośnie do rekompensaty otrzymanej w związku z rezygnacją przez kontrahenta z przyszłej współpracy oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z przygotowaniem do przyszłej produkcji

W realiach analizowanej sprawy otrzymane przez spółkę od C wynagrodzenie nie jest wynikiem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej na terenie SSE, lecz stanowi rezultat porozumienia (przy tym zapłaty dokonał inny podmiot niż ten, dla którego miał być realizowany anulowany projekt - ta okoliczność i rola tego podmiotu nie została we wniosku należycie naświetlona). Nie można więc przyjąć, że owo wynagrodzenie jest następstwem prowadzenia działalności gospodarczej w SSE i określonej w zezwoleniu. Co więcej, nie można przyjąć, że pomiędzy czynnościami generującymi przychody (wynegocjowanym porozumieniem), a działalnością podstawową istnieje ścisły i nierozzerwalny, funkcjonalny związek. Działalność podstawowa, czyli produkcja i sprzedaż na rzecz oznaczonego kontrahenta elementów do budowy samochodów, w tym przypadku nie wygenerowała

przychodów, które spółka chce objąć zwolnieniem podatkowym. Wynagrodzenie obejmujące zwrot kosztów oraz rekompensatę wypłaciła bowiem C jako rodzaj odszkodowania w związku z niewykonaniem kontraktu przez członka grupy, obejmującego szkodę rzeczywistą oraz utracone przez spółkę korzyści, przy czym dokonała tego za podmiot który był kontrahentem spółki. Mając na uwadze także przywołane wyżej przepisy art. 16 ust. 1 oraz art. 3 ustawy o SSE w powiązaniu z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p., uzyskane przychody z wynagrodzenia nie mają związku z żadnym z celów, o których w mowa w ww. przepisach – w szczególności przychody z tego wynagrodzenia pozostają bez związku z produkcją, sprzedażą, czy zatrudnieniem w SSE. Reasumując, nie można w tych okolicznościach uznać, że ww. wynagrodzenie zostało uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE i na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o SSE, tj. że stanowi dochód uzyskany z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia i że do tego dochodu ma zastosowanie ulga. Ponadto omawianym zwolnieniem podatkowym objęte mogą być tylko dochody bezpośrednio wygenerowane przez aktywność gospodarczą przedsiębiorcy ze świadczonych w ramach umów czynności w SSE objętych zakresem zezwolenia. Wynagrodzenie obejmujące rekompensatę otrzymane w związku z rezygnacją przez kontrahenta z przyszłej współpracy, oraz zwrot kosztów poniesionych przez spółkę w związku z przygotowaniem do przyszłej produkcji, kryteriów tych nie spełnia.

[I SA/GL 529/20] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18/02/2021

Brak zastosowania ograniczenia z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. do dochodów uzyskiwanych z tzw. działalności strefowej

W związku z jednoznacznym i bezpośrednim odesłaniem zawartym w art. 15e ust. 4 u.p.d.o.p. do odpowiedniego stosowania art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. przy wyliczaniu limitu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., a także nadwyżki ponad ten limit – czyli koniecznością uwzględnienia modyfikacji sposobu wyliczenia tegoż limitu i nadwyżki - nie należy uwzględniać przychodów i kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów, z których dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo jest wolny od podatku. W sprawie takim źródłem jest dochód osiągnięty przez spółkę z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE na podstawie zezwolenia (art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.). Punktem wyjścia dla takiego wniosku jest wykładnia językowa przepisu art. 15e ust. 4 u.p.d.o.p., w którym umieszczone odesłanie nie pozostawia żadnych wątpliwości interpretacyjnych, co do konieczności uwzględnienia, przy stosowaniu wyliczenia limitu opisanego w przepisie art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., mechanizmu ujętego w art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. Z kolei uwzględnienie tego mechanizmu, będące przejawem wykorzystania metody wykładni systemowej wewnętrznej doprowadza do zrekonstruowania normy materialnoprawnej potwierdzającej brak zastosowania ograniczenia z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. do dochodów uzyskiwanych z tzw. działalności strefowej. Bezpośrednio z przepisu art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. wynika, że przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu, nie uwzględnia się przychodów i kosztów działalności prowadzonej

w SSE; do odpowiedniego stosowania tego przepisu odsyła przepis art. 15e ust. 4 u.p.d.o.p.

[I SA/GL 1745/20] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 17/02/2021

Brak prawa do odliczenia VAT od wydatków na najem jachtu wykorzystywanego jako biuro

Głównym celem wynajmu jachtu, wynikającym z istoty takiej jednostki nie jest cel gospodarczy, lecz cel rekreacyjny, turystyczny, czy sportowy. Zatem istnieją dwa różne cele, którym służy wynajem przedmiotowego jachtu. Na pierwszym planie z istoty najmowanej jednostki pływającej znajduje się korzystanie z jachtu w celach rekreacyjnych, turystycznych, czy sportowych (jest to można powiedzieć główne wykorzystywanie wynikające z istoty tego przedmiotu, który nie daje prawo do odliczenia zgodnie z art. 86 ust. 1 u.p.t.u.), a na drugim korzystanie z jachtu w celach ogólnie ujmując biurowych i promocyjnych (czyli uboczne wykorzystanie - z którym mogą się wiązać w przyszłości czynności opodatkowane nie do końca sprecyzowane w momencie wynajmu jachtu). W takiej sytuacji trudno się dopatrzeć ścisłego i bezpośredniego związku między najmem jachtu a konkretnymi czynnościami spółki - które generowałyby podatek należny. W orzecznictwie TSUE podkreśla się, że stosując kryterium bezpośredniego związku należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności, w jakiej przebiegały rozpatrywane transakcje i uwzględniać tylko te spośród nich, które byłyby w sposób obiektywny związane z opodatkowaną działalnością podatnika. W sytuacji gdy działalność opodatkowana spółki nie jest jedyną przyczyną poniesienia określonych kosztów i wydatków, nie można owych kosztów i wydatków uznać za bezpośrednio związane ze wskazaną działalnością, gdyż w takim przypadku nie pozostają one w bezpośrednim i ścisłym związku z tą działalnością, w tym również w aspekcie cenotwórczym, którego spółka nie wykazała. Aby można bowiem przyznać podatnikowi prawo do odliczenia VAT związek pomiędzy zakupami a działalnością gospodarczą - co do zasady - powinien być bezpośredni, co w przypadku wydatków pośrednich - cenotwórczych ma miejsce wówczas, gdy wyłączną przyczyną czynności je generujących jest działalność gospodarcza w rozumieniu Dyrektywy 112, wykonywana przez podatnika. W przeciwnym wypadku, gdy dane koszty pośrednie związane są nie tylko z czynnościami opodatkowanymi, jak w niniejszej sprawie koszty najmu jachtu służącego nie tylko czynnościom opodatkowanych spółki, nie ma podstaw do uznania, że takie koszty pośrednie wykazują bezpośredni i ścisły związek z tą działalnością, co w konsekwencji skutkuje tym, że nie uprawniają one do odliczenia VAT.

[I FSK 410/18] wyrok NSA z dnia 08/07/2021

Opłata za przyłączenie do sieci nie jest kosztem wytworzenia środka trwałego u podmiotu przyłączonego

Opłata za przyłączenie do sieci, w szczególności elektroenergetycznej i ciepłowniczej, co do zasady, związana jest z rozbudową tych sieci, której dokonuje przedsiębiorstwo energetyczne. Poniesione w wyniku tego koszty zwracane są przez podmioty przyłączone w formie uiszczanych przez nie opłat za przyłączenie. Zatem te przyłączenia stanowią, co do zasady, element infrastruktury tych przedsiębiorstw energetycznych i w związku z tym stanowią środki trwałe, w tym przedsiębiorstwie energetycznym. W konsekwencji, opłaty przyłączeniowe nie zwiększają kosztu wytworzenia środka trwałego, o którym mowa w art. 16g ust. 4 u.p.d.o.p. i nie stanowią elementu jego wartości początkowej dla podmiotu przyłączonego.

[II FSK 1884/18] wyrok NSA z dnia 08/07/2021

Przesłanki uznania dostawy składników majątkowych za przedsiębiorstwo na gruncie VAT

Całokształt okoliczności faktycznych niniejszej sprawy uzasadnia twierdzenie o zbyciu przez spółkę cywilną na rzecz podatnika przedsiębiorstwa. Poza sporem pozostawało, że transakcja z dnia 24 maja 2016 r. objęła dwie funkcjonalnie powiązane ze sobą nieruchomości, na których zlokalizowany był budynek usługowy i miejsca parkingowe. Zbywca (spółka cywilna) prowadził na tym terenie przedsiębiorstwo, czerpiące zyski z najmu powierzchni użytkowych w danym budynku. Z dniem zawarcia umowy podatnik wstąpił we wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umów najmu zawartych między spółką cywilną a najemcami. Ponadto podatnik po dokonaniu transakcji nadal pobierał czynsz od najemców, kontynuując działalność gospodarczą spółki cywilnej. Dla kompleksowej oceny przedmiotu transakcji nie miały również znaczenia takie okoliczności jak nieprzejęcie ksiąg rachunkowych zbywcy, czy jego zobowiązań. Jakkolwiek sposób rozdysponowania ceny sprzedaży nieruchomości (przekazanie części ceny na spłatę kredytu zbywcy) nie oznacza przejęcia zobowiązań, to brak jest jakichkolwiek racji, by twierdzić, że nieprzejęcie wymienionych składników wpływało na możliwość kontynuowania przez nabywcę działalności gospodarczej w zakresie najmu na dotychczasowych zasadach. Braki te nie stanowiły więc przeszkody w prowadzeniu działalności gospodarczej w sposób samodzielny i niezależny, w ramach nabytego przez stronę przedsiębiorstwa. Nie sposób zgodzić się również z zarzutami braku przejęcia pracowników obsługi nieruchomości, znaku towarowego, nazwy, tajemnic przedsiębiorstwa, know-how, czy bazy kontrahentów, w sytuacji, gdy zbywca nie posiadał znaku towarowego, nazwy (w sensie przedmiotowym), pracowników (obsługą nieruchomości zajmowali się bezpośrednio wspólnicy spółki cywilnej), zaś baza kontrahentów ograniczała się de facto do najemców "przejętych" przez nabywcę. Z ustaleń postępowania nie wynikała także potrzeba przekazywania jako

składników zbywanego przedsiębiorstwa jego tajemnic czy know-how, tym bardziej, że podatnik prowadził działalność w zakresie najmu na dotychczasowych zasadach (co potwierdzają najemcy). Ponadto nieprzejęcie przez nabywcę działalności zbywcy o znaczeniu jedynie marginalnym na tle zasadniczej działalności polegającej na najmie powierzchni użytkowej (i zapewnieniu warunków do realizacji umów najmu), nie mogło przesądzać o wadliwości stanowiska, iż doszło do sprzedaży przedsiębiorstwa czerpiącego zyski z najmu.

[I FSK 1453/19] wyrok NSA z dnia 30/06/2021

Warunki uznania ewidencji do skorzystania z preferencji IP Box za prawidłową w rozumieniu art. 30cb u.p.d.o.f.

Podatnicy, którzy zdecydują się na skorzystanie z preferencji IP Box, mają obowiązek prowadzenia odrębnej ewidencji dla wszystkich operacji finansowych związanych z uzyskaniem tych dochodów. Przepisy o IP Box nie narzucają konkretnej formy ewidencjonowania zdarzeń na cele stosowania preferencji IP Box. Dla celów obliczenia dochodu z kwalifikowanego IP istotne jest, by ewidencja ta była prowadzona w sposób należyty tak, aby móc w rocznym zeznaniu podatkowym wykazać łączną sumę przychodów, kosztów podatkowych, dochodów, strat, dochodów podlegających opodatkowaniu stawką 5% oraz dochodu, który nie będzie podlegał preferencyjnemu opodatkowaniu. Nie ma zatem podstaw do uznania za prawidłowe stanowiska organu podatkowego, że warunkiem uznania ewidencji za prawidłową w rozumieniu art. 30cb u.p.d.o.f. (spełniającą cel tej regulacji) jest jej prowadzenie "na bieżąco", to jest prowadzenie jej już od początku okresu, za który podatnik chce następnie skorzystać z ulgi podatkowej IP Box oraz dokonywanie w niej zapisów w sposób sukcesywny. Taki warunek nie wynika ani z literalnego brzmienia art. 30cb u.p.d.o.f., ani z celu, jakiemu ma służyć ta ewidencja.

[I SA/GO 79/21] wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z dnia 20/05/2021

Moment powstania przychodu podatkowego z tytułu prowizji należnej w związku z zawartą umową pożyczki

Z istoty umowy pożyczki wynika, że dający pożyczkę wykonuje wiążącą go z biorącym pożyczkę umowę przenosząc własność (i posiadanie) pieniędzy lub rzeczy oznaczonych co do gatunku na pożyczkobiorcę. Z wydaniem rzeczy lub pieniędzy nabywa uprawnienie do ich zwrotu i ewentualnie odpłatności za wykonanie umowy. Odpłatność nie jest essentialia negotii umowy pożyczki, od woli stron zależy zatem, czy umowa ta będzie miała charakter umowy odpłatnej lub nieodpłatnej. W tym przypadku spółka zawierała umowy odpłatne, przy czym wynagrodzeniem za przeniesienie własności pieniędzy były zarówno odsetki od pożyczzonego kapitału, jak i prowizja. Co do odsetek od pożyczek, ustawodawca określił moment powstania przychodu z tego tytułu na zasadzie kasowej (wynika to a contrario z art. 12 ust. 4

pkt 2 u.p.d.o.p.). Co do prowizji od umowy pożyczki, obowiązuje zasada wynikająca z art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p., co oznacza, że przychód z tego tytułu powstanie w dacie wydania pieniędzy lub rzeczy oznaczonych co do gatunku pożyczkobiorcy, w tym bowiem momencie pożyczkodawca wykona swoje zobowiązanie.

[II FSK 2873/20] wyrok NSA z dnia 24/02/2021

Możliwość odliczenia w ramach ulgi badawczo-rozwojowej kosztów kwalifikowanych poniesionych w miesiącach, w których korzystanie ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. w oparciu o posiadane zezwolenia strefowe, nie było możliwe z uwagi na wyczerpanie limitu zwolnienia

Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów nie ma przeszkód aby podmiot działający w SSE mógł rozliczać ulgę B+R w odniesieniu do działalności opodatkowanej na zasadach ogólnych, która nie jest objęta zwolnieniem z uwagi na wyczerpanie limitu (może być to działalność prowadzona zarówno w strefie lub poza jej terenem). Tak rozumiany art. 18d ust. 6 u.p.d.o.p. stanowi realizację postulatów strony społecznej zaprezentowanych w Białej Księdze Innowacji, a to właśnie w odpowiedzi na powyższe postulaty nastąpiła nowelizacja omawianego przepisu. Istotne jest, aby nie następowało podwójne odliczenie tych samych wydatków - raz na potrzeby kalkulacji dochodu zwolnionego, a drugi raz dla celów rozliczenia ulgi B+R i temu służy zastrzeżenie zawarte w art. 18d ust. 6 u.p.d.o.p. Spółka wskazała, że koszty kwalifikowane poniesione przez spółkę po wyczerpaniu limitu pomocy publicznej nie są uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku, lecz w kalkulacji dochodu opodatkowanego na zasadach ogólnych. Ponadto, koszty kwalifikowane, w odniesieniu do których spółka planuje skorzystać z Ulgi B+R nie będą w żaden sposób przyporządkowywane do działalności zwolnionej, a więc nie będą uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego na podstawie zezwoleń. Wynikać to będzie z faktu zaewidencjonowania ich na koncie utworzonym już po wyczerpaniu pomocy publicznej z tytułu działalności w SSE, a w efekcie koszty te nie będą wpływać bezpośrednio na wynik działalności zwolnionej. Złożenie deklaracji po zakończeniu roku podatkowego stanowi ostateczne rozliczenie podatkowe całej działalności podatnika, lecz - wbrew stanowisku organu - nie jest to moment, w którym dopiero ustalany jest dochód i podatek i następuje porównanie tych wielkości z dostępnym limitem pomocy publicznej. Przedsiębiorca prowadzący działalność w SSE na podstawie zezwolenia musi monitorować na bieżąco wykorzystywanie dostępnej pomocy, ponieważ to z chwilą wykorzystania limitu zezwolenia jego dochód opodatkowany jest na zasadach ogólnych, a nie dopiero z chwilą złożenia zeznania rocznego.

[I SA/RZ 32/21] wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 18/02/2021

Gmina, wypożyczając instrumenty muzyczne w szkole muzycznej, wykonuje zadania własne związane z edukacją publiczną, które nie podlegają opodatkowaniu VAT

Umożliwienie uczniom szkoły muzycznej odbywania ćwiczeń gry na instrumencie muzycznym poprzez wypożyczenie im tego instrumentu jest nieodzownym elementem edukacji publicznej, zatem gmina wykonuje w tym zakresie zadanie własne. Działa wobec tego jako organ władzy publicznej realizujący zadania ustawowe, a nie jako podatnik VAT.

[I SA/LU 120/21] wyrok WSA w Lublinie z dnia 16/07/2021

Czy obiekt budowlany, będący budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., może być uznany za budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. – zagadnienie na uchwałę NSA

[III FSK 1611/21] postanowienie NSA z dnia 13/07/2021

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwot wypłacanych tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania, renty dla pacjentów poszkodowanych w wyniku popełnionych błędów medycznych przez szpital. Brak możliwości zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. do dochodu szpitala w części przeznaczonej na zaspokojenie roszczeń pacjentów

- Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że szpital ponosi wydatki na wypłatę zasądzonego zadośćuczynienia, odszkodowania i renty wraz z odsetkami oraz tytułem kosztów procesu zapłaconych stronie postępowania (pacjentowi) lub na rzecz Skarbu Państwa, które nie zostały pokryte kwotą ubezpieczenia z polisy odpowiedzialności cywilnej. Oceniając charakter spornych wydatków uznać należy, że nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zapłatą tych kwot, a uzyskaniem przez szpital przychodem, czy też zachowaniem albo zabezpieczeniem jego źródła. Uiszczenie analizowanych należności orzeczonych na rzecz pacjentów jest bowiem wynikiem nieprawidłowego realizowania przez niego obowiązków, skutkujących odpowiedzialnością deliktową z tytułu popełnienia czynów niedozwolonych. To zaś oznacza, że celem zapłaty zadośćuczynienia oraz renty na rzecz poszkodowanych pacjentów było zwolnienie się szpitala od zobowiązań będących następstwem wyrządzonej im szkody. A zatem, ich zapłata nie mogła w sposób racjonalny przyczynić się do wzrostu poziomu przychodów szpitala lub do zwiększenia szans na ich uzyskiwanie bądź na zachowanie lub zabezpieczenie przychodu.
- Odsetki, do których zapłacenia może zostać zobowiązany szpital mają charakter uboczny względem świadczenia głównego - są skutkiem niewykonania w terminie zobowiązań. Stanowią zatem swego rodzaju quasi

sankcję i dlatego nie sposób racjonalnie uzasadnić, że ich zapłata nastąpi w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

- Obowiązkiem zawarcia umowy o odpowiedzialności cywilnej objęto negatywne następstwa wszystkich udzielanych świadczeń zdrowotnych. Zarówno tych przeprowadzonych prawidłowo jak i tych, które są następstwem popełnionych błędów medycznych czy organizacyjnych, jak również negatywnych skutków ewentualnych zaniechań w ich udzielaniu (art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o działalności leczniczej). Wydatki szpitala związane z zawarciem ww. umowy mogą zostać zaliczone do jego kosztów uzyskania przychodów. Jeżeli jednak szpital ponosi inne wydatki będące konsekwencją jego zawinionych błędów przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, których to wydatków nie pokrywa zawarta umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, to co do zasady tego rodzaju wydatków szpital nie może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Jeżeli w związku z tym szpital osiąga dochód, to do tego dochodu nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. Oczywiście bowiem jest, że dochód szpitala w części przeznaczony na zaspokojenie roszczeń pacjentów będących konsekwencją zawinionych błędów przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, nie może zostać uznany za dochód przeznaczony na realizację celu statutowego szpitala w postaci ochrony zdrowia. Odpowiedzialność deliktowa, o której mowa w art. 444 k.c., siłą rzeczy jest bowiem konsekwencją braku prawidłowej realizacji zasadniczego celu statutowego szpitala jakim jest ochrona zdrowia.

[II FSK 3133/18] wyrok NSA z dnia 03/03/2021

Przepisy art. 16 ust. 1 pkt 64a w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. należy wyklądać zgodnie z ich gramatycznym brzmieniem

Rozstrzygnięcie sporu zaistniałego na tle przedmiotowej sprawy wymaga szczegółowej analizy użytego przez ustawodawcę w art. 10 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne sformułowania "z uwzględnieniem kwot zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów". Należy więc wyjaśnić czy zwrot ten należy odnosić odrębnie do kategorii kosztów, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 64a u.p.d.o.p. (odpisy amortyzacyjne) oraz w art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. (opłaty licencyjne), czy też łącznie. Z przepisów tych literalnie wynika, że ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie dwóch odrębnych limitów. Jeden dotyczący odpisów amortyzacyjnych (art. 16 ust. 1 pkt 64a u.p.d.o.p.), drugi w zakresie opłat i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub wartości (art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p.). Organ interpretacyjny dokonując zatem wykładni art. 10 ustawy zmieniającej "z uwzględnieniem kwot zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów", obowiązany będzie to uczynić z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych reguł wykładni operatywnej w celu ustalenia znaczenia norm wywiedzionych z przepisów art. 16 ust. 1 pkt 64 a i art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p.

[II FSK 2768/19] wyrok NSA z dnia 02/03/2021

Przesłanki opodatkowania VAT kwoty otrzymanego odstępnego

W sytuacji opisanej we wniosku brak jest nabycia towarów lub usług, brak także jakiegokolwiek świadczenia, które byłoby dostawą lub usługą. Niewątpliwie bowiem, nie ma takiego charakteru sama umowa przedwstępna, gdyż wyłącznie na jej podstawie nie dochodzi do dostawy towarów. Opodatkowanie odstępnego, które wynika z umowy przedwstępnej miałyby charakter sztuczny i de facto prowadziłoby do opodatkowania świadczenia, które wynikało z umowy przedwstępnej, ale nie byłyby związane z dostawą towarów, o których mowa w tej umowie, jednocześnie bowiem do zawarcia umowy przyrzeczonej, czyli dostawy w ogóle nie dochodzi. Odstępne nie stanowi tu wynagrodzenia za żadną czynność opodatkowaną, a między otrzymaniem odstępnego, a czynnością opodatkowaną musi istnieć bezpośredni związek, którego tu nie ma. Nie istnieje tu także związek pomiędzy wypłatą należności, a otrzymaniem świadczenia wzajemnego, bowiem odstąpienie od umowy przedwstępnej jest czynnością jednostronną. Nie można wywieść istnienia świadczenia z samego faktu zawarcia dwustronnej czynności prawnej, jaką jest umowa przedwstępna, bowiem stanowi ona wyłącznie zobowiązanie do zawarcia umowy przyrzeczonej. Nie można także mówić tu o zobowiązaniu do powstrzymania się od dokonania czynności lub tolerowaniu czynności lub sytuacji (art. 8 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u.), bowiem odstąpienie od umowy stanowiło jednostronną czynność, na którą strony się umówiły w umowie przedwstępnej. W konsekwencji należności wypłacone na rzecz podatniczki w formie odstępnego przez sprzedających z tytułu odstąpienia od umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia umowy sprzedaży towarów używanych należy uznać za niepodlegające opodatkowaniu VAT.

[III SA/WA 1107/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 24/02/2021

Kwestia możliwości zastosowania instytucji „wymiany udziałów” odnośnie do spółki w organizacji

Zarówno wykładnia celowościowa z uwzględnieniem elementu unijnego, jak i wykładnia systemowa przeczą wynikom wykładni czysto gramatycznej przepisu art. 24 ust. 8a i ust. 8b u.p.d.o.f. przyjętym przez organ. Stąd też należało przyjąć, że wymiana udziałów, jeżeli odbywa się na etapie stadialnym spółki w organizacji, w tym przypadku spółki z o.o., objęta jest również regulacjami Dyrektywy 209/133/WE, jak również objęta jest regulacjami polskiego prawa podatkowego, które stanowią odwzorowanie, implementację rozwiązań przyjętych w dyrektywie. Reasumując, spółka z o.o. w organizacji objęta jest regulacjami, zarówno Dyrektywy 209/133/WE, jak również regulacjami krajowymi, art. 24 ust. 8a-8d u.p.d.o.f.

[II FSK 2416/20] wyrok NSA z dnia 22/07/2021

Możliwość odliczenia w roku podatkowym 2018 i w latach następnych od dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej nieodliczonych kwot dywidend otrzymanych w latach 2015-2017

Zarówno przed - jak i po wejściu w życie tej nowelizacji z dnia 27 października 2017 r. (1 stycznia 2018 r.) obowiązywał przepis art. 24a ust. 5 u.p.d.o.p. przyznający podatnikowi prawo do odliczenia kwot nieodliczonych zgodnie z ust. 4 w danym roku podatkowym w następnych, kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych. Jeżeli zatem podatnik nie dokonał odliczenia w danym roku podatkowym, to już w tym roku nabywał prawo do odliczenia pozostałości tych kwot w roku następnym. W tym zakresie uzyskiwał prawo podmiotowe i z racji tego mógł je realizować w latach następnych odnośnie do kwoty pozostałej do odliczenia. Podstawą do dokonania odliczenia jest w tym przypadku uprawnienie nadane mu przez ten przepis obowiązujący przez rokiem 2018 odnośnie do kwot podlegających odliczeniu przed zmianą przepisów. Późniejsza zmiana przepisów i zmiana sposobu określania podstawy opodatkowania nie może pozbawiać podatnika prawa do odliczenia tych kwot w latach następnych nawet jeżeli zmieniły się zasady obliczania podstawy opodatkowania. Podstawą odliczenia dywidend nieopodatkowanych od przychodów w latach następnych (po dniu 1 stycznia 2018 r.) nie jest bowiem przepis art. 24a ust. 4 u.p.d.o.p., ale przepis art. 24a ust. 5 u.p.d.o.p. To z uzyskanego w roku poprzednim prawa wynika możliwość dokonania odliczenia.

[II FSK 3225/19] wyrok NSA z dnia 20/07/2021

Kwalifikacja odsetek od pożyczek zaciągniętych w celu zakupu udziałów w świetle art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p.

Przepis art. 15 ust. 2b u.p.d.o.p. należy interpretować w ten sposób, że w przypadku kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami, dokonuje się alokacji kosztów zgodnie z zasadami uregulowanymi w ust. 2 i ust. 2a - czyli dotyczącymi m.in. proporcji podziału kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami do konkretnych źródeł. Tym samym zgodzić należy się ze stanowiskiem spółki, że odsetki od pożyczek zaciągniętych przez spółkę w celu przejęcia kontroli nad rosyjskimi spółkami produkcyjno-dystrybucyjnymi powinny być rozpoznane jako koszt pośredni i alokowane przez spółkę poprzez zastosowanie klucza przychodowego, tj. zgodnie z art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p.

[II FSK 2627/20] wyrok NSA z dnia 20/07/2021

Wymogi dotyczące prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 30cb ust. 1 i 2 u.p.d.o.f.

Przepisy art. 30cb ust. 1 i 2 u.p.d.o.f. nie określają terminu sporządzenia ewidencji. Niewątpliwie podatnicy, którzy zdecydują się na skorzystanie z preferencji IP Box, mają obowiązek prowadzenia odrębnej ewidencji dla wszystkich operacji finansowych związanych z uzyskaniem tych dochodów. Przepisy o IP Box nie narzucają przy tym konkretnej formy ewidencjonowania zdarzeń na cele stosowania preferencji IP Box. Dla celów obliczenia dochodu z kwalifikowanego IP istotne jest, by ewidencja ta była prowadzona w sposób należyty tak, aby móc w rocznym zeznaniu podatkowym wykazać łączną sumę przychodów, kosztów podatkowych, dochodów, strat, dochodów podlegających opodatkowaniu stawką 5% oraz dochodu, który nie będzie podlegał preferencyjnemu opodatkowaniu. Nie ma zatem podstaw do uznania za prawidłowe stanowiska organu, że warunkiem uznania ewidencji za prawidłową w rozumieniu art. 30cb u.p.d.o.f. (spełniającą cel tej regulacji) jest jej prowadzenie "na bieżąco", to jest prowadzenie jej już od początku okresu, za który podatnik chce następnie skorzystać z ulgi podatkowej IP Box oraz dokonywanie w niej zapisów w sposób sukcesywny. Taki warunek nie wynika ani z literalnego brzmienia art. 30cb u.p.d.o.f., ani z celu, jakiemu ma służyć ta ewidencja.

[III SA/WA 2360/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 10/03/2021

Kwestia obowiązku skorygowania faktury wystawionej przez spółkę na rzecz kupującego z siedzibą w Wielkiej Brytanii, dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej za którą dokonała ona przedpłaty w sytuacji gdy dojdzie do cesji umowy sprzedaży

Jak wynika z przedstawionego opisu stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) kupujący (podmiot brytyjski) dokonał całości zapłaty za energię, która ma być dopiero dostarczona. Spółka wystawiła fakturę dokumentującą sprzedaż energii elektrycznej na rzecz kupującego. Na przedmiotowej fakturze wskazano, iż sprzedaż nie podlega opodatkowaniu VAT na terytorium kraju. Faktura zawierała słowa "odwrotne obciążenie" oraz wskazywała jakich okresów dotyczy dostawa energii elektrycznej. Należność wynikająca z powyższej faktury została w całości uregulowana przez Kupującego. Następnie miało dojść do umowy cesji, o czym miała zostać powiadomiona strona. Podkreślić należy, że przepisy u.p.t.u. nie dają podstaw do skorygowania faktury z uwagi na to, że doszło do zmiany strony umowy, a przyszła dostawa towaru, na poczet której uiszczono przedpłatę, nie zostanie zrealizowana na rzecz pierwotnej strony umowy (cedenta) ale na rzecz podmiotu, który ją zastąpił (cesjonariusza). Tym samym brak jest podstaw do wystawienia faktury korygującej z tylko z tego powodu. Wystawiona faktura obejmująca otrzymaną przedpłatę wystawiona na rzecz klienta odzwierciedla stan faktyczny istniejący na datę jej wystawienia, tj. dokumentuje uiszczenie przez kupującego, na poczet przyszłej dostawy energii, do której uiszczenia klient zobowiązał się na podstawie zawartego kontraktu indywidualnego na sprzedaż energii elektrycznej (w ramach "Transaction Confirmation"). Nie można zatem mówić o popełnieniu pomyłki w jakiegokolwiek pozycji faktury, w dacie jej wystawienia. Przepisy u.p.t.u. nie dają podstawy, a tym bardziej nie kreują obowiązku korygowania faktury w sytuacji, w której po uiszczeniu przedpłaty zmieniła się osoba ostatecznego nabywcy. Ponadto,

dokonanie korekty faktury, bądź to poprzez zmianę danych nabywcy, bądź poprzez skorygowanie faktury pierwotnej i wystawienie nowej faktury na rzecz osoby trzeciej mogłoby w opisanym we wniosku stanie faktycznym - w pewnych warunkach - doprowadzić do naruszenia zasady neutralności podatku VAT. Obowiązek skorygowania faktury powstałby w sytuacji, w której spółka byłaby zobowiązana do zwrotu przedpłaty (bądź jej części) na rzecz klienta (kupującego). Jednak z taką sytuacją bezspornie nie mamy miejsca. Ponadto należy zwrócić uwagę, że gdyby podzielić argumentację organu o konieczności dokonania korekty faktury to jej adresatem miałby pozostawać cedent, podczas gdy nie mógłby on nim pozostawać z tego chociażby względu, że nie pozostaje on już stroną umowy, bowiem jest nią już cesjonariusz.

[III SA/WA 814/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 09/03/2021

Wóz wiertniczy i samojezdne ładowarki stanowią urządzenia przemysłowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

Zarówno wykładnia językowa, jak i wykładnia celowościowa prowadzą do wniosku, że pojęcie urządzenia przemysłowego obejmuje wszelkie urządzenia wykorzystywane w profesjonalnym obrocie, przy czym muszą one być związane z działalnością danego podmiotu. Nie muszą one jednak być wykorzystywane bezpośrednio w procesie produkcji. Uwzględniając powyższe należało uznać, że urządzenia podlegające analizie w sprawie (tj. wóz wiertniczy i samojezdne ładowarki), są urządzeniami przemysłowymi w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. a w konsekwencji, spółka zobowiązana będzie obliczyć i pobrać zryczałtowany podatek dochodowy od kontrahenta z siedzibą w Republice Czeskiej, zgodnie z art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 66/21] wyrok NSA z dnia 03/03/2021

INTERPRETACJE

Opodatkowanie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatkową (IP BOX)

- Wnioskodawca zajmuje się tworzeniem kodu źródłowego oprogramowania, jego testowaniem i odpowiednim dostosowaniem do konkretnych potrzeb kontrahenta. W wyniku prac programistycznych prowadzonych przez wnioskodawcę jego kontrahent otrzymuje nowoczesne i innowacyjne ulepszenia oraz rozwinięcia oprogramowania lub całościowe aplikacje, których nie da się nabyć na otwartym rynku. W przypadku projektów nie występuje element typowej standaryzacji. Cele, jakie są zakładane do osiągnięcia przez kontrahenta, wymagają unikatowego podejścia i twórczej pracy koncepcyjnej od samego początku realizacji prac projektowych. Tym samym, tworzone i wdrażane przez wnioskodawcę elementy oprogramowania mają zawsze charakter twórczy. Bezpośrednim rezultatem prac realizowanych przez wnioskodawcę jest tworzenie oprogramowania poprzez jego usprawnienie, wprowadzanie aktualizacji, czy dodawanie nowych funkcjonalności. Zadania te realizowane są poprzez pisanie nowego kodu źródłowego oprogramowania oraz jego testowanie. oprogramowanie i jego kod źródłowy ma bardzo złożony charakter. W ramach rozwoju oprogramowania wnioskodawca dokonuje usprawnień oprogramowania, zmienia poszczególne jego funkcjonalności i usuwa błędy. W tej sytuacji należy uznać, iż podejmowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na tworzeniu programów komputerowych (oprogramowanie, części oprogramowania) stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 30ca ust. 2 w zw. z art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f.
- Wnioskodawca w ramach indywidualnej działalności gospodarczej: i) tworzy, ulepsza i rozwija programy komputerowe; ii) wykonuje powyższe czynności w ramach prowadzonej przez niego działalności badawczo-rozwojowej spełniającej definicje wskazane w u.p.d.o.f.; iii) w wyniku prowadzonych przez wnioskodawcę prac związanych z tworzeniem, ulepszaniem i rozwijaniem oprogramowania komputerowego powstaje nowe, odrębne oprogramowanie lub jego część podlegające ochronie na podstawie art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych; iv) wnioskodawca przenosi za wynagrodzeniem całość praw autorskich do oprogramowania lub jego części; v) wnioskodawca prowadzi od dnia 18 listopada 2020 r. odrębną od podatkowej księgi przychodów i rozchodów szczegółową ewidencję, o której mowa w art. 30cb u.p.d.o.f. Autorskie prawo do oprogramowania komputerowego lub jego części wytwarzane/ulepszane/modyfikowane przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej jest kwalifikowanym prawem własności intelektualnej w rozumieniu art. 30ca ust. 2 pkt 8 u.p.d.o.f. Mając powyższe na uwadze, dochód z tytułu przeniesienia praw do opisanego przez wnioskodawcę oprogramowania lub jego części, które

stanowi utwór prawnie chroniony i zostało wytworzone w ramach prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, kwalifikuje się do dochodów z kwalifikowanego IP. To oznacza, że wnioskodawca może skorzystać z preferencyjnego opodatkowania dochodów z tego tytułu według stawki 5%. Dochód ze zbycia tego prawa lub jego części stanowi kwalifikowany dochód w rozumieniu art. 30ca ust. 4 w związku z art. 30ca ust. 5 u.p.d.o.f. Tym samym, wnioskodawca może zastosować stawkę 5% do dochodów (strat) uzyskanych ze sprzedaży kwalifikowanych praw własności intelektualnej, o których mowa we wniosku.

- W celu alokowania kosztów pośrednich do przychodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej można w drodze analogii zastosować zasadę wynikającą z treści art. 22 ust. 3 i ust. 3a u.p.d.o.f. A zatem, ta część wydatków ponoszonych przez wnioskodawcę na: prowadzenie księgowości; sprzęt komputerowy i urządzenia peryferyjne; materiały oraz doskonalenie zawodowe; wyposażenie w materiały biurowe oraz drobne wyposażenie w pomieszczeniu, w którym tworzy oprogramowanie (przedłużacz do zasilania monitora, notes i długopisy, toner do drukarki, środki czystości, meble), licencje i subskrypcje narzędzi wspierających realizację prowadzonej działalności gospodarczej, które wnioskodawca ponosi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów w rozumieniu art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., przy zachowaniu właściwej proporcji, są kosztami uzyskania przychodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w kontekście art. 30ca ust. 7 w zw. z art. 9 ust. 2 u.p.d.o.f.
- Wydatki ponoszone przez wnioskodawcę na: prowadzenie księgowości; sprzęt komputerowy i urządzenia peryferyjne; materiały oraz doskonalenie zawodowe; wyposażenie w materiały biurowe oraz drobne wyposażenie w pomieszczeniu, w którym tworzy oprogramowanie (przedłużacz do zasilania monitora, notes i długopisy, toner do drukarki, meble), licencje i subskrypcje narzędzi wspierających realizację prowadzonej działalności gospodarczej, które wnioskodawca ponosi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów w rozumieniu art. 22 ust. 1 w zw. z art. 23 ust. 1 u.p.d.o.f., przy zachowaniu wskazanej metodologii alokacji, można uznać za koszty do obliczenia wskaźnika nexus, o których mowa w art. 30ca ust. 4 w zw. z art. 30ca ust. 5 u.p.d.o.f., na potrzeby wyliczenia kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Wydatek poniesiony na środki czystości – nie może być uznany za związany z wytworzeniem, rozwinięciem, ulepszeniem oprogramowania lub jego części, gdyż nie ma tu okoliczności wskazujących na bezpośredni związek tego wydatku z wytworzeniem IP. Nie sposób zgodzić się z wnioskodawcą, że bez ponoszenia tego wydatku tworzenie oprogramowania i realizacja prac byłaby niemożliwa albo bardzo utrudniona i niewydajna. Tym samym, taki koszt należy uznać za koszt pośrednio związany z wytworzeniem, rozwinięciem lub ulepszeniem kwalifikowanego IP, który nie może zawierać się we wskaźniku nexus.

[0113-KDIPT2-1.4011.327.2021.2.MGR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

Prawo do wystąpienia o zwrot nadpłaconego PIT w sytuacji, gdy spółka komandytowa dokonując wypłaty wspólnikowi zaliczki na poczet zysku rocznego pobierze PIT nie pomniejszając go o część zaliczki na poczet CIT zapłaconej przez spółkę do dnia wypłaty zaliczki do wspólnika

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że wnioskodawca jest komplementariuszem spółki komandytowej. Od 1 maja 2021 r. spółka będzie zobowiązana do zapłaty podatku CIT od dochodu spółki. Wspólnicy spółki zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.f. będą podlegali opodatkowaniu zryczałtowanym 19% podatkiem PIT pobieranym przez spółkę od kwot faktycznej dystrybucji zysku, wypracowanego po uzyskaniu przez spółkę statusu podatnika CIT. Zyski spółki będą dzielone pomiędzy wspólników na podstawie uchwały podejmowanej po złożeniu zeznania rocznego CIT i na podstawie tej uchwały nastąpi rozliczenie różnic pomiędzy zaliczkami na poczet udziału w zyskach, a wysokością ostatecznej wartości zysku spółki przypadających konkretnemu wspólnikowi. Spółka pobierając zryczałtowany podatek PIT od zaliczek wypłacanych w ciągu roku nie będzie odliczać od tej kwoty zaliczek na poczet CIT opłaconych przez spółkę. Odliczenie podatku CIT w wysokości proporcjonalnej do udziału w zyskach danego komplementariusza nastąpi przy ustalaniu wysokości PIT należnego od wypłaty udziału w zysku w spółce za dany rok podatkowy, dokonanym po zakończeniu roku obrotowego i złożeniu zeznania podatkowego CIT przez spółkę. W tej sytuacji należy zgodzić się ze stanowiskiem, że w sytuacji, gdy spółka dokonując wypłaty wnioskodawcy zaliczki na poczet zysku rocznego pobierze podatek PIT nie pomniejszając go o część zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób prawnych zapłaconej przez spółkę do dnia wypłaty wspólnikowi zaliczki na poczet udziału w zysku, a w zeznaniu rocznym spółka wykaże i ureguluje zobowiązanie w podatku dochodowym od osób prawnych, wnioskodawcy przysługiwać będzie prawo do wystąpienia o zwrot nadpłaconego podatku PIT, poprzez złożenie przez niego wniosku o stwierdzenie nadpłaty w zryczałtowanym podatku dochodowym oraz zwrot takiej nadpłaty na jego rzecz przez właściwy urząd skarbowy.

[0113-KDIPT2-3.4011.370.2021.1.KS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia dla świadczonych usług budowlanych na rzecz zagranicznego usługobiorcy

Miejscem świadczenia usług budowlanych będących przedmiotem wątpliwości jest Polska. Spółka jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT. Roboty budowlane były realizowane w systemie podzleceń, w którym spółka jako podwykonawca wykonywała zlecone prace na rzecz kontrahenta, który był podwykonawcą głównego wykonawcy, który z kolei działał na zlecenie inwestora. Przy czym kontrahent (usługobiorca) z Hiszpanii, na rzecz którego spółka świadczyła usługę wymienioną w załączniku nr 14 do u.p.t.u. jest podatnikiem podatku od wartości dodanej zidentyfikowanym dla potrzeb tego podatku w Hiszpanii, lecz nie był zarejestrowany jako czynny podatnik VAT w Polsce. W związku z powyższym dla usługi budowlanej wymienionej w załączniku nr 14 do u.p.t.u. świadczonej przez spółkę na rzecz kontrahenta z Hiszpanii, który nie był zarejestrowany jako czynny podatnik VAT w Polsce, nie miał zastosowania mechanizm odwrotnego obciążenia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h u.p.t.u. W przedmiotowej sprawie nie był spełniony warunek wynikający z art. 17 ust. 1 pkt 8 lit. b u.p.t.u., tj. kontrahent z Hiszpanii nie był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny. Zatem świadczona przez spółkę usługa wymieniona w załączniku nr 14 do u.p.t.u. nie powinna zostać opodatkowana z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia polegającego

na przesunięciu obowiązku rozliczenia podatku VAT na podatnika, na rzecz którego świadczona jest usługa. W konsekwencji w analizowanym przypadku rozliczenie podatku powinno nastąpić na zasadach ogólnych, tj. spółka była zobowiązana do wystawienia faktury z wykazaną kwotą podatku VAT. Tym samym świadczona usługa budowlana (usługa montażu systemów wysokiego składowania w magazynach samonośnych (silosach magazynowych)) na rzecz kontrahenta nie powinna być rozliczona w ramach mechanizmu odwrotnego obciążenia, lecz powinna być rozliczona zgodnie z zasadą ogólną.

[0114-KDIP1-2.4012.218.2021.1.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/06/2021

Zastosowanie kursu waluty obcej do faktury zaliczkowej wystawianej dla leasingodawcy z tytułu otrzymanej zaliczki, która fizycznie wpłynęła od klienta, a umownie została scedowana na leasingodawcę

Nie można zgodzić się ze spółką, że stosuje prawidłowy kurs waluty obcej do faktury zaliczkowej wystawianej dla leasingodawcy z tytułu wpłaty własnej. Nie można bowiem uznać, że wpłata leasingodawcy stała się zaliczką na poczet dostawy dokonywanej na jego rzecz w momencie wpłaty dokonanej przez klienta. W analizowanym przypadku, umowa trójstronna sprzedaży, która określa zasady realizowania płatności przez leasingodawcę na rzecz spółki, nie precyzuje w jakim momencie wpłata własna netto określona w walucie EUR plus kwota w PLN będąca podatkiem VAT, równoważna zaliczce jaka została wpłacona przez klienta spółce staje się (zostaje zaliczona) zaliczką na poczet przyszłej dostawy maszyny realizowanej przez spółkę. Ustala jedynie zasadę przejścia zaliczki wpłaconej przez kupującego na pokrycie wpłaty własnej korzystającego. Zgodnie z umową sprzedawca potwierdza, że tytułem zaliczki otrzymał od korzystającego wpłatę własną. sprzedawca potwierdza również, że wobec zawarcia umowy trójstronnej zobowiązany jest do zwrotu korzystającemu wpłaty własnej. Korzystający upoważnia sprzedającego do zwrotu wpłaty własnej finansującemu, zaś finansujący oraz sprzedawca potrącają wzajemnie, do wysokości wpłaty własnej, zobowiązania odpowiednio w zakresie zapłaty przez finansującego ceny sprzedaży na rzecz sprzedającego oraz zobowiązania do zwrotu finansującemu przez sprzedawcę wpłaty własnej przekazanej finansującemu przez kupującego. Zatem, skoro umowa trójstronna sprzedaży nie precyzuje wprost momentu zaliczenia zaliczki wpłaconej przez kupującego na pokrycie wpłaty własnej finansującego na poczet przyszłej dostawy maszyny realizowanej przez spółkę, za właściwy moment należy uznać wynikający z umowy moment potrącenia wzajemnych zobowiązań finansującego oraz sprzedawcy w zakresie zapłaty przez finansującego ceny sprzedaży na rzecz sprzedającego oraz zobowiązania do zwrotu finansującemu przez sprzedawcę wpłaty własnej przekazanej finansującemu przez kupującego. W tym bowiem momencie finansujący, któremu należny jest zwrot zaliczki wpłaconej pierwotnie przez korzystającego decyduje o przeznaczeniu zaliczki na wpłatę własną celem nabycia maszyny. Zatem, w tym momencie otrzymana na poczet przyszłej dostawy maszyny częściowa wpłata własna netto określona w walucie EUR plus kwota w PLN, będąca podatkiem VAT, równoważna zaliczce jaka została wpłacona przez klienta spółce, powinna być rozliczona zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 19a ust. 8 u.p.t.u. Tym samym, względem wpłaty własnej finansującego obowiązek podatkowy powstał z chwilą potrącenia wzajemnych zobowiązań finansującego oraz sprzedawcy w zakresie zapłaty przez finansującego ceny sprzedaży na rzecz sprzedającego oraz zobowiązania do zwrotu finansującemu przez sprzedawcę wpłaty własnej przekazanej finansującemu przez kupującego. W konsekwencji, spółka wystawiając fakturę zaliczkową na rzecz leasingodawcy z tytułu wpłaty własnej, która fizycznie wpłynęła od klienta, a umownie została scedowana na leasingodawcę nie stosuje prawidłowego kursu waluty obecnej do faktury zaliczkowej, tj. kursu z pierwszego dnia roboczego poprzedzającego dzień powstania obowiązku podatkowego, czyli na dzień poprzedzający wpłatę środków

na rachunek bankowy spółki od klienta. W tym konkretnym przypadku, spółka wystawiając fakturę zaliczkową dla leasingodawcy za wpłatę własną, przeliczenia waluty obcej na złote powinna dokonać według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień potrącenia wzajemnych zobowiązań finansującego oraz sprzedawcy w zakresie zapłaty przez finansującego ceny sprzedaży na rzecz sprzedającego oraz zobowiązania do zwrotu finansującemu przez sprzedawcę wpłaty własnej przekazanej finansującemu przez kupującego.

[0114-KDIP1-2.4012.108.2021.2.JŻ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/06/2021

Przesłanki opodatkowania VAT kwoty odstępnego

Z okoliczności sprawy wynika, że wnioskodawca (kupujący) z osobą trzecią (sprzedającym) zawiera umowę przedwstępną sprzedaży ruchomości na podstawie której obie strony zobowiązują się do zawarcia ostatecznej umowy sprzedaży ruchomości w terminie wskazanym w umowie przedwstępnej. Czasami zdarza się, że sprzedający nie chce dokonać sprzedaży ruchomości, korzystając z przysługującego mu prawa do odstąpienia od zawarcia umowy przyrzeczonej, które wiąże się ze zwrotem wnioskodawcy kwoty otrzymanej w chwili podpisania umowy przedwstępnej, oraz zapłaty kwoty odstępnego umówionej w umowie przedwstępnej. W tej sytuacji należy uznać, iż czynność w postaci tolerowania (akceptacji) odstąpienia przez sprzedającego od zawarcia umowy kupna-sprzedaży za wynagrodzeniem jest świadczeniem usługi w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u., a tak uzyskane przez wnioskodawcę wynagrodzenie (kwota odstępnego) podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u.

[0113-KDIPT1-1.4012.205.2021.2.MG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/06/2021

Kwestia rozliczenia straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji banku przez Bankowy Funduszu Gwarancyjny

Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka na podstawie uchwały z dnia 16 października 2020 r. dokonała podwyższenia kapitału zakładowego w wyniku ustanowienia nowych udziałów, które zostały objęte przez dotychczasowych wspólników w następujący sposób: i) pani X objęła (...) udziałów o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł przekazując wkład niepieniężny w postaci zdematerializowanych obligacji banku o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł, ii) pani Y objęła (...) udziałów o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł przekazując wkład niepieniężny w postaci zdematerializowanych obligacji banku o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł, iii) pan Z objął (...) udziałów o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł przekazując wkład niepieniężny w postaci zdematerializowanych obligacji banku o łącznej wartości nominalnej równej (...) zł. Jednocześnie podjęta została decyzja w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji tego podmiotu skutkującą umorzeniem instrumentów kapitałowych, zastosowaniem instrumentu przymusowej restrukturyzacji oraz ustanowieniem administratora. Posiadane przez spółkę obligacje w wyniku opisanych czynności zostały przymusowo umorzone z wyłączeniem wypłaty na rzecz spółki wynagrodzenia z tytułu podjętych czynności. W konsekwencji, spółka poniosła stratę ekonomiczną w związku z umorzeniem obligacji. Stwierdzić należy, że opisana sytuacja nie mieści się w zakresie zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. W szczególności, w odniesieniu do wydatków poniesionych na nabycie obligacji w wysokości wartości nominalnej udziałów wydanych w ramach aportu, należy wskazać, że z treści art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. wynika jednoznacznie, że wydatki na objęcie papierów wartościowych są kosztami uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tych papierów wartościowych. Momentem, w którym wydatki te

uzyskują status „kosztów uzyskania przychodów” jest odpłatne zbycie papierów wartościowych. W analizowanej sytuacji, moment odpłatnego zbycia obligacji nie zaistniał. Nie ma więc podstaw do rozliczenia wydatków poniesionych przez spółkę na nabycie obligacji w wysokości wartości nominalnej udziałów wydanych w ramach aportu jako kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. Reasumując, na gruncie u.p.d.o.p., spółka nie będzie uprawniona do rozliczenia straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji banku przez Bankowy Funduszu Gwarancyjny.

[0111-KDIB1-2.4010.109.2021.1.AK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 07/06/2021

Uznanie realizacji projektu polegającego na przygotowaniu i uruchomieniu linii produkcyjnej za świadczenie usług. Kwestia ustalenia miejsca świadczenia ww. usług na gruncie VAT

- W przedstawionych okolicznościach sprawy spółka wykonywać będzie na rzecz kontrahenta szereg czynności/działań zmierzających do przygotowania produkcji na rzecz tego kontrahenta, związanych z koordynowaniem i organizowaniem prac przygotowawczych w fazie przedprodukcyjnej i wdrożeniowej tak aby zapewnić gotowość do produkcji i świadczenia dalszych usług/produkcji towarów na rzecz kontrahenta. Celem transakcji nie jest nabycie przez kontrahenta linii produkcyjnej – jak podaje bowiem spółka – nie dojdzie do przeniesienia prawa do rozporządzania jak właściciel ww. linią produkcyjną, lecz celem powyższych działań jest osiągnięcie zdolności produkcyjnej spółki zgodnie z wymogami projektu. W zamian za przygotowanie produkcji do wymogów kontrahenta, w tym utworzenie na rzecz kontrahenta linii produkcyjnej, spółka otrzyma od kontrahenta określone wynagrodzenie. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że realizacja założeń projektu, do wykonania których zobowiązała się spółka na rzecz kontrahenta stanowić będzie kompleksowe świadczenie składające się z wielu różnych czynności, które powiązane będą ze sobą w ścisły i funkcjonalny sposób. Czynności te nie będą stanowić dostawy towarów ani dostawy towarów z instalacją bądź montażem. W przedmiotowej sprawie będziemy mieć do czynienia z wykonaniem usługi w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. polegającej na przygotowaniu i uruchomieniu produkcji.
- W niniejszej sprawie należy uznać, że dla opodatkowania ww. usług nie znajdują zastosowania wyjątki od zasady ogólnej, o której mowa w art. 28b ust. 1 u.p.t.u. Tym samym w okolicznościach niniejszej sprawy miejscem świadczenia i opodatkowania świadczonych przez spółkę usług będzie miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej. Jak wynika z okoliczności sprawy – kontrahent spółki jest podatnikiem w rozumieniu art. 28a u.p.t.u., a wykonywane przez spółkę czynności będą świadczone w związku z działalnością prowadzoną przez kontrahenta w kraju jego siedziby – tj. w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. W związku z powyższym usługi świadczone przez

spółkę w ramach projektu nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem VAT na terytorium Polski.

[0113-KDIPT1-2.4012.119.2021.2.KW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/06/2021

Wydatki poniesione na spłatę zaległych zobowiązań poprzedniego dzierżawcy nie stanowią kosztów uzyskania przychodów

Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca zawarł umowę dzierżawy, której przedmiotem jest plac utwardzony, tor, rozjazd, ogrodzenie, linia oświetleniowa, zbiornik na nieczystości i studnia. Przedmiot dzierżawy, jak wynika z umowy, będzie (i jest faktycznie) wykorzystywany przez dzierżawcę w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Ten sam przedmiot umowy dzierżawy był wcześniej wykorzystywany przez innego dzierżawcę, który zalegał względem wydzierżawiającego z zapłatą czynszu najmu wraz z odsetkami. Warunkiem zawarcia umowy dzierżawy przez wnioskodawcę z wydzierżawiającym stała się spłata przez wydzierżawiającego zaległości poprzedniego dzierżawcy. Taki warunek został wprost wskazany na mocy trójstronnego porozumienia z dnia 3 września 2020 r. (którego to porozumienia stronami byli: wydzierżawiający, poprzedni dzierżawca i wnioskodawca). W efekcie końcowym wnioskodawca przed zawarciem umowy dzierżawy zapłacił zobowiązania poprzedniego dzierżawcy istniejące względem wydzierżawiającego. W związku z przejęciem długu, wnioskodawcy nie przysługiwało wynagrodzenie ze strony dzierżawcy. W przedmiotowej sprawie przejęcie długu nastąpiło nieodpłatnie, co oznacza, że nie wiązało się z powstaniem przychodu po stronie wnioskodawcy. Spłata zaległego czynszu dzierżawnego nastąpiła w wyniku przejęcia długu na podstawie art. 519 k.c. Celem tych czynności było zaspokojenie roszczeń wierzyciela i zwolnienie z długu poprzedniego dzierżawcy, w którego prawa i obowiązki wstąpił wnioskodawca, na mocy zawartej umowy. Celem poniesienia przez wnioskodawcę wydatków na spłatę zobowiązania innej osoby było więc wykonanie zobowiązania, nie zaś uzyskanie przychodu przez wnioskodawcę z tytułu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Nie były to również działania, które można by uznać za ukierunkowane na zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodu. Mając powyższe na uwadze wskazała należy, że spłata zadłużenia nie dotyczyła zaległego czynszu z tytułu dzierżawienia nieruchomości przez wnioskodawcę, ale spłata ta została dokonana w celu zwolnienia poprzedniego dzierżawcy z długu, a więc osoby trzeciej (czyli dotyczy spłaty zobowiązania innego podmiotu). W związku z tym spłata przez wnioskodawcę zaległych zobowiązań poprzedniego dzierżawcy nie stanowi kosztów uzyskania przychodów prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej. Reasumując należy stwierdzić, że spłata zadłużenia za poprzedniego dzierżawcę (zaległego czynszu dzierżawnego, należnego wydzierżawiającemu od poprzedniego dzierżawcy) nie może stanowić kosztu uzyskania przychodu wnioskodawcy.

[0111-KDIB1-1.4010..149.1.2021.ŚS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/06/2021

Przesłanki zastosowania 0% stawki VAT przez spółkę brytyjską, która będzie sprzedawać w przyszłości swoim kontrahentom określone towary zakupione od polskiego producenta

W analizowanej sprawie, spółka z siedzibą na terytorium Wielkiej Brytanii, na terytorium Polski zakupuje określone towary od polskiego producenta, które sprzedaje/będzie sprzedawać w przyszłości swoim kontrahentom zarejestrowanym na terytorium państw, w których mają siedzibę dla potrzeb podatku od wartości dodanej (w przypadku kontrahentów z państw UE) lub podatku odpowiadającego swym charakterem podatkowi VAT (w przypadku kontrahentów z państw trzecich, w tym z Wielkiej Brytanii). Obecnie kontrahenci spółki z siedzibą na terytorium państw trzecich nie są zarejestrowani dla potrzeb VAT na terytorium Polski, a niniejszy wniosek dotyczy także sytuacji, gdy również w przyszłości kontrahenci spółki z państw trzecich nie będą posiadali statusu podatników VAT w Polsce. Spółka przekazuje sprzedawane towary do podwykonawcy, który na zlecenie kontrahentów dokonuje na tych towarach określonych usług. Podwykonawca w ramach „usług na towarze” dokonuje różnego rodzaju usług, które można określić jako przerób, uszlachetnienie, lub przetworzenie, a które mogą polegać np. na użyciu towarów dostarczonych przez spółkę celem połączenia ich z innymi towarami i wytworzenia w ten sposób nowego towaru. W odniesieniu do poszczególnych transakcji spółka składając deklarację podatkową, w której wykazuje tę dostawę towarów, jest zarejestrowana jako podatnik VAT UE oraz wykazuje w deklaracji podatkowej oraz w informacji podsumowującej za okres, w którym wystawiła fakturę stwierdzającą dokonanie dostawy towarów, tę dostawę jako WDT. Na potwierdzenie faktu przekazania podwykonawcy określonej partii towarów spółka dysponuje każdorazowo kopią dokumentów transportowych potwierdzających fakt dostarczenia towaru do podwykonawcy, na których przedstawiciel podwykonawcy potwierdza odpowiednią pieczęcią oraz podpisem, iż towar został dostarczony. Spółka posiada dokumentację otrzymaną od kontrahentów na etapie zamówienia składanego spółce, w której kontrahenci składają oświadczenie następującej treści: „Niniejszym potwierdzamy, iż odbiór towarów od (...) nastąpi na terytorium innego niż Polska państwa UE, po tym gdy na towarach zostaną wykonane usługi na ruchomym majątku rzeczowym na terytorium Polski”. W tej sytuacji należy uznać, iż w przypadku realizowanych dostaw towarów, które po wykonaniu na nich usług na ruchomym majątku rzeczowym zostały/zostaną dostarczone na terytorium innego, niż terytorium kraju państwa członkowskiego UE, spółka jest/będzie uprawniona do stosowania stawki VAT w wysokości 0% na podstawie § 7 ust. 1 rozporządzenia MF z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych. Przy czym, stawka w wysokości 0% wynikająca z ww. przepisu rozporządzenia ma zastosowanie do dostaw realizowanych na rzecz kontrahentów z Wielkiej Brytanii do dnia 31 grudnia 2020 r. Należy bowiem zauważyć, że po zakończeniu okresu przejściowego, tj. od dnia 1 stycznia 2021 r., co do zasady, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii nie podlega przepisom UE w dziedzinie VAT. W relacjach pomiędzy UE i Wielką Brytanią (uznawaną od tego dnia za kraj trzeci) nie mają miejsca takie transakcje, jak m.in. wewnątrzspółnotowa dostawa, lecz zamiast tego występuje eksport. Tym samym, w sytuacji gdy spółka – w ramach zawieranych transakcji sprzedaży towarów z kontrahentami z państw UE zarejestrowanymi dla potrzeb podatku od wartości dodanej, w tym zawieranych do dnia 31 grudnia 2020 r. transakcji z kontrahentami z Wielkiej Brytanii – najpierw fizycznie dostarczała/będzie dostarczała towary do podwykonawcy, który na zlecenie poszczególnych kontrahentów wykonał/będzie wykonywał usługi na tych towarach, a następnie towary te były/będą wywożone na terytorium innego niż Polska państwa UE, w tym na terytorium Wielkiej Brytanii, to spółka, przy posiadaniu opisanych w stanie faktycznym dokumentów spełniających warunki wymienione w § 7 ust. 2 pkt 2 oraz 5 rozporządzenia, a także przy spełnieniu pozostałych warunków wynikających z tego przepisu jest/będzie uprawniona do stosowania stawki VAT 0%. Natomiast, w przypadku dostaw realizowanych przez spółkę na analogicznych zasadach, ale w sytuacji, gdy nabywcami są podmioty posiadające siedzibę na terytorium państw

trzech (w tym od dnia 1 stycznia 2021 r. na terytorium Wielkiej Brytanii), którzy nie są zarejestrowani dla potrzeb VAT na terytorium Polski oraz również w przyszłości nie będą posiadali statusu podatników VAT w Polsce, a towary po wykonaniu na nich usług trafiają na terytorium państwa trzeciego (w tym od dnia 1 stycznia 2021 r., na terytorium Wielkiej Brytanii), spółka przekazując towar podwykonawcy oraz otrzymując płatność za dostarczony towar w terminie 40 dni od dnia wydania towaru podwykonawcy, jest/będzie uprawniona do zastosowania stawki VAT 0% w oparciu o art. 83 ust. 1 pkt 25 i ust. 12 u.p.t.u.

[0114-KDIP1-2.4012.146.2021.1.JŻ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

Obowiązek stosowania oznaczeń „TP” w prowadzonej ewidencji VAT

Oznaczenie „TP” dotyczy powiązań między nabywcą a dostawcą towarów lub usług (o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u.) i należy je stosować dla transakcji ujmowanej w ewidencji sprzedaży, która zawiera co najmniej dane dotyczące podstawy opodatkowania – jeżeli takie powiązania występują. Oznaczenie „TP” odnosi się bowiem wyłącznie do faktu wystąpienia powiązań między dostawcą a nabywcą. Samo wystąpienie powiązań powoduje więc obowiązek stosowania ww. oznaczenia. Należy stwierdzić, że pomiędzy spółką komunalną a wspólnotami mieszkaniowymi zachodzą powiązania, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 lit. b u.p.d.o.p. TBS i wspólnoty mieszkaniowe to podmioty, na które wywiera znaczący wpływ ten sam inny podmiot, tj. miasto. Jak wynika bowiem z opisu sprawy miasto posiada w spółce 100% udziałów w kapitale, a we wspólnotach mieszkaniowych ww. miasto posiada udziały w ilości przekraczającej 25%. Natomiast jak stanowi art. 11a ust. 2 pkt 1 lit. a i b u.p.d.o.p. wywieranie znaczącego wpływu to posiadanie bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 25% udziałów w kapitale lub praw głosu w organach kontrolnych, stanowiących lub zarządzających, a więc w niniejszej sprawie z pewnością dochodzi do wywierania znaczącego wpływu przez miasto, zarówno na spółkę, jak i na wspólnoty mieszkaniowe. Zatem należy uznać, że w przypadku transakcji pomiędzy ww. podmiotami istnieją powiązania między nabywcą a dokonującym dostawy towarów lub usługodawcą, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u. W związku z tym w ewidencjach dla celów podatku od towarów i usług, zgodnie z dyspozycją § 10 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia MF z dnia 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług, w przypadku faktur wystawianych na rzecz wspólnot mieszkaniowych, spółka ma obowiązek stosowania oznaczenia „TP”.

[0114-KDIP4-3.4012.18.2021.2.KM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

Kwestia obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 lit. c u.p.d.o.p.

Spółka jest stroną transakcji zawartych z krajowymi podmiotami powiązanymi, mającymi siedzibę lub miejsce efektywnego zarządu na terytorium Polski oraz posiadającymi siedzibę i miejsce efektywnego zarządu poza terytorium Polski. Rok obrotowy spółki obejmuje kolejnych 12 miesięcy i pokrywa się z rokiem kalendarzowym. Każdy z podmiotów powiązanych będących stroną transakcji kontrolowanych, o których mowa we wniosku spełnia łącznie następujące warunki: nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 u.p.d.o.p. jak również, nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a u.p.d.o.p. Żaden podmiot powiązany ze spółką nie poniósł straty podatkowej z żadnego źródła przychodów, natomiast spółka w 2019 r. osiągnęła ogólnie dodatni wynik podatkowy, ale poniósł stratę z zysków kapitałowych. Brak obowiązku sporządzania

dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 lit. c u.p.d.o.p., należy ustalić w oparciu o stratę ze źródła przychodów, do którego zalicza się transakcję podlegającą temu obowiązkowi. Jeżeli transakcja dotyczy określonego źródła przychodów to należy zbadać, czy podatnik poniósł stratę tylko z tego źródła. Jednocześnie, wystąpienie straty ze źródła przychodów zyski kapitałowe, tj. z innego źródła przychodów jest w tej sytuacji bez znaczenia, bowiem spółka nie poniosła straty ze źródła przychodów, którego dotyczy dana transakcja kontrolowana. W konsekwencji spółka spełniająca warunki z art. 11n pkt 1 lit. c u.p.d.o.p. będzie uprawniona do zastosowania zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego do transakcji kontrolowanych zawieranych wyłącznie przez podmioty powiązane mające miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Polski.

[0114-KDIP2-2.4010.115.2021.KL] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/06/2021

Przychód podatkowy z tytułu zrealizowanych przez ZOZ nadwykonań. Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów świadczeń medycznych z tytułu nadwykonań

- Umowa wnioskodawcy (ZOZ) z NFZ gwarantuje wynagrodzenie za wykonanie świadczeń mieszczących się w określonym limicie. Świadczenia wykonane przez wnioskodawcę ponad kwotę wynikającą z umowy z NFZ, w terminie wykonania tych usług, nie spełniają przesłanek do uznania ich za przychody należne. W szczególności, zrealizowanie przez wnioskodawcę nadwykonań nie ratujących życia nie wiąże się z obowiązkiem wypłaty należności na jej rzecz przez NFZ, ponieważ zapłata za ich wykonanie nie jest gwarantowana w umowie. Powyższe oznacza, że świadczenia te nie generują wierzytelności w sensie prawno-podatkowym. W konsekwencji, w przypadku nadwykonań nieratujących życia nie można mówić o przychodzie należnym na dzień ich wykonania. Świadczenie takie nie może przysporzyć wnioskodawcy realnej korzyści majątkowej w tym momencie (wykonania), gdyż nie jest ono objęte żadną gwarancją uzyskania za nie zapłaty, tj. świadczenia tego nie obejmuje umowa zawarta przez wnioskodawcę z NFZ, ani nie jest to świadczenie wynikające z obowiązku ustawowego. Skoro zatem w sytuacji wskazanej powyżej nie można zastosować regulacji dotyczących powstania przychodów w dacie wykonania usługi, to przychód może powstać wyłącznie w dacie otrzymania zapłaty, a zatem na mocy art. 12 ust. 3e u.p.d.o.p. W konsekwencji, wynagrodzenie z tytułu nadwykonań nieratujących życia otrzymane przez wnioskodawcę od NFZ, stanowi przychód podlegający opodatkowaniu w momencie otrzymania zapłaty tj. według zasady kasowej.
- Jak wynika z opisu sprawy świadczenia nielimitowane rozliczane są kwartalnie oraz po zakończeniu roku kalendarzowego. W związku z powyższym, datą powstania przychodu z tytułu świadczeń nielimitowanych, wykonanych ponad limity określone w umowie z NFZ, jest ostatni dzień okresu rozliczeniowego.
- W przypadku nadwykonań nieratujących życia, wydatki które są z nimi związane powinny stanowić koszty inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4d u.p.d.o.p.

- W przypadku świadczenia przez wnioskodawcę usług zdrowotnych o charakterze świadczeń nielimitowanych, po stronie wnioskodawcy powstaje roszczenie wobec NFZ. Tym samym, wnioskodawca, jako wierzyciel ma prawo dochodzenia spełnienia przedmiotowego świadczenia, a dłużnik (NFZ) obowiązany jest do jego spełnienia. W konsekwencji, w zakresie wydatków ponoszonych w związku ze świadczeniami nielimitowanymi, należy uznać, że wydatki te w sposób bezpośredni przekładają się na przychody uzyskiwane przez wnioskodawcę. Są to bowiem koszty, bez poniesienia których wnioskodawca nie wykonałby procedur i nie uzyskałby przychodu, którego ma prawo od NFZ żądać. Tym samym, ww. wydatki należy uznać za koszty uzyskania przychodów, bezpośrednio związane z osiąganymi przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.164.2021.2.MS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/06/2021

Akceptacja faktury wystawionej w procedurze samofakturowania jako formy zatwierdzania faktur przez plantatorów

Przedstawiona przez spółkę procedura akceptacji zakładałaby tzw. milczącą akceptację faktur przez plantatora polegającą na tym, że jeżeli po wystawieniu przez spółkę na rzecz plantatora faktury i przesłaniu mu jej do akceptacji Spółka nie uzyska w określonym w umowie terminie od plantatora informacji zwrotnej, że faktura zawiera błędy, wówczas spółka przyjmie, że faktura jest prawidłowa i że plantator poprzez niewyrażenie sprzeciwu, zatwierdził wystawioną fakturę (milczący akcept). Odpowiednie uzgodnienia w tym zakresie znajdują się w umowie dotyczącej samofakturowania zawartej między spółką a plantatorem, tzn. umowa będzie zawierała postanowienie, że brak informacji zwrotnej ze strony plantatora do końca ustalonego terminu strony będą uznawały za zatwierdzenie przez plantatora treści faktury wystawionej przez spółkę. Zatem powyższe działanie będzie oznaczać spełnienie warunku istnienia określonej procedury zatwierdzania poszczególnych faktur przez plantatora, o którym mowa w art. 106d ust. 1 u.p.t.u. Podsumowując, w okolicznościach przedstawionej sprawy, spółka będzie mogła zastosować procedurę samofakturowania z zastosowaniem milczącego akceptu jako formy zatwierdzania faktur przez plantatorów.

[0112-KDIL1-2.4012.182.2021.2.NF] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/06/2021

Agencja celna jako pośredni przedstawiciel nie ma prawa do odliczenia podatku zapłaconego za importera z otrzymanej decyzji

Z treści wniosku wynika, że wnioskodawca jest agencją celną (pośrednim przedstawicielem). Importowane towary w żadnym momencie nie staną się własnością wnioskodawcy. Jak wskazano wnioskodawca nie nabywa prawa do własności towarów, których dotyczy decyzja. Jednocześnie koszt towarów, których dotyczy decyzja naczelnika na podstawie której wnioskodawca jako agencja celna jest zobowiązana zapłacić podatek za importera nie jest i nie był wliczony w cenę usługi świadczonej przez wnioskodawcę na rzecz importera. Okoliczność, że wnioskodawca jest zobowiązany do zapłaty podatku należnego od importu towarów w ramach solidarnej odpowiedzialności z importem, który nie chce zapłacić

podatku nie oznacza, że wnioskodawcy jako agencji celnej przysługuje prawo do odliczenia podatku. Towary, których dotyczy decyzja nie są własnością wnioskodawcy i nie będą wykorzystywane przez wnioskodawcę do czynności podlegających opodatkowaniu VAT. Zatem nie są spełnione przesłanki warunkujące prawo do odliczenia podatku na podstawie art. 86 ust. 1 u.p.t.u. Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że wnioskodawca jako pośredni przedstawiciel nie ma prawa do odliczenia podatku zapłaconego za importera z otrzymanej decyzji.

[0114-KDIP1-2.4012.163.2021.1.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/06/2021

Przesłanki nieuwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odprawy wypłaconej pracownikom

W analizowanej sprawie przyczyną odprawy pieniężnej jest nie tyle ustanie zatrudnienia u aktualnego pracodawcy (wnioskodawcy), co zobowiązanie wynikające z umowy trójstronnej o przejęciu zobowiązań fundacji wobec pracownika, w tym odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania umowy o pracę. W konsekwencji, w niniejszej sprawie wypłata odpraw pieniężnych jako przejęte zobowiązanie poprzedniego pracodawcy wypłacona jest w innych okolicznościach niż te określone w § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Podsumowując, odprawa pieniężna, o której mowa we wniosku wypłacana przez wnioskodawcę, nie będzie korzystać z wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, bowiem nie pozostaje w bezpośrednim związku z rozwiązaniem stosunku pracy z wnioskodawcą, lecz stanowi przejęte przez wnioskodawcę zobowiązanie jakie spoczywało na poprzednim pracodawcy.

[DI/100000/43/270/2021] decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z dnia 24/06/2021

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w przypadku usług obróbki i usuwania odpadów

W stosunku do czynności wykonywanych przez spółkę, polegających na świadczeniu usług obróbki i usuwania odpadów innych niż niebezpieczne, sklasyfikowanych według PKWiU pod symbolami 38.11.1, 38.11.2, 38.11.6, 38.21.10.0 oraz 38.21.2, obowiązek podatkowy powstaje na zasadach szczególnych wynikających z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b tiret 2 u.p.t.u., tj. z chwilą wystawienia faktury, niezależnie od umownych okresów rozliczeniowych.

[0113-KDIPT1-1.4012.249.2021.1.WL] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/06/2021

Termin przechowywania ksiąg podatkowych i dokumentów za lata, w których poniesiono stratę

Spółka jest zobowiązana przechowywać dokumenty księgowe za lata podatkowe, w których wykazała stratę podatkową, do momentu upływu okresu przedawnienia przewidzianego dla zobowiązania podatkowego w art. 70 § 1 o.p., tj. przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostanie wykazana strata (tj. roku, w którym złożona zostanie deklaracja podatkowa za rok poprzedzający). Bez znaczenia pozostaje fakt, czy strata zostanie rozliczona w następnych okresach rozliczeniowych i wpłynie na zmniejszenie dochodu (podstawy opodatkowania) wskutek odliczenia jej od dochodu. Termin przedawnienia obowiązku przechowywania ksiąg podatkowych i związanych z ich prowadzeniem dokumentów w przypadku wykazania przez podatnika straty podatkowej za dany rok, odliczanej w 5 kolejnych okresach rozliczeniowych, jest tożsamy z terminem przedawnienia się

prawa do wydania decyzji określającej wysokość straty na podstawie art. 24 o.p. Reasumując, spółka jest zobowiązana do przechowywania ksiąg podatkowych i związanych z nimi dokumentacji z lat, w których poniosła stratę podatkową przez okres 5 lat, liczony od końca roku kalendarzowego, w którym spółka złożyła/złoży deklarację podatkową, wykazującą stratę podatkową (bez względu na fakt, że ww. strata podatkowa może być również rozliczana w kolejnych okresach rozliczeniowych).

[0111-KDIB1-1.4017.4.2021.1.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/06/2021

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT oraz kurs do przeliczania waluty obcej w przypadku usługi transportowej

Z opisu sprawy wynika, że wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT, świadczy usługi transportowe w kraju oraz za granicą dla podmiotów gospodarczych z Polski, UE oraz firm spoza UE. Z firmą z siedzibą w Niemczech i oddziałem w Polsce, wnioskodawca zawarł umowę na cykliczny transport na podstawie pojedynczych zleceń przewozowych oraz umowę samofakturowania. Umowa została zawarta na czas nieokreślony i z góry określa moment rozliczenia za usługi transportowe i następuje w okresach tygodniowych. Zlecenia wpływają na bieżąco, zależnie od potrzeb firmy. Ze względu na ich częstotliwość wnioskodawca i firma zawarli w umowie, że wykonywane usługi będą rozliczane cyklicznie - raz w tygodniu tj. w ostatnim dniu tygodnia w którym został wykonany ostatni transport. W dniu, kiedy został wykonany ostatni kurs w danym tygodniu firma dokonuje samofakturowania na podstawie zleceń, listów przewozowych i innej dokumentacji transportowo-spedycyjnej (z danego tygodnia) w walucie obcej - Euro. Faktura jest przeliczana na złotówki według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury. Uznać należy, że w opisanym przypadku mamy do czynienia z usługą wykonywaną w sposób ciągły, mający długotrwały charakter, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy rozliczeń. Jak wskazał wnioskodawca umowa na cykliczny transport została zawarta na czas nieokreślony. Zatem, zgodnie z art. 19a ust. 3 u.p.t.u., momentem powstania obowiązku podatkowego dla świadczonej usługi jest data upływu każdego okresu (czyli w analizowanym przypadku tygodnia) do którego odnoszą się rozliczenia (wystawiona faktura). Tym samym w analizowanym przypadku momentu powstania obowiązku podatkowego nie należy utożsamiać z datą wystawienia faktury za świadczone usługi, lecz z datą upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura). Przy czym wątpliwości wnioskodawcy dotyczą sytuacji, gdy wystawia fakturę dokumentującą świadczenie usług w ostatnim dniu, w którym kończy się dany cykl rozliczeniowy. Tym samym w przypadku, gdy w dacie upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura) zostaje wystawiona faktura wnioskodawca prawidłowo ustala moment powstania obowiązku podatkowego. W analizowanym przypadku wystawienie faktury za świadczone usługi pokrywa się z datą upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura), a w konsekwencji data wystawienia faktury pokrywa się z datą powstania obowiązku podatkowego. Jednocześnie w opisanym przypadku, co do zasady, gdy podstawa opodatkowania jest wyrażona w walucie obcej przeliczenia na złote wnioskodawca powinien dokonywać według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Alternatywnie wnioskodawca może wybrać sposób przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro lub od dnia 1 stycznia 2021 r., kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania określone w walucie obcej mogą być przeliczane przez wnioskodawcę na złote

zgodnie z zasadami przeliczania przychodu określonego w walucie obcej wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczenia danej transakcji. Zatem w analizowanym przypadku, gdy w dacie upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura) zostaje wystawiona faktura wnioskodawca prawidłowo ustala właściwy kurs do przeliczenia waluty obcej na złote w celu określenia podstawy opodatkowania jako kurs średni danej waluty obcej ogłoszony przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury (czyli w przedmiotowej sprawie dzień pokrywający się z dniem powstania obowiązku podatkowego).

[DI/20000/43/429/2021] decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 28/05/2021

Skutki podatkowe w PIT zmiany udziału w zysku spółki jawnej w trakcie roku podatkowego

Wspólnik spółki jawnej powinien opodatkować rzeczywiście uzyskany dochód z udziału w spółce przypadający na nich na ostatni dzień jej roku obrotowego. W przypadku zatem, gdy wielkość przypadającego na niego udziału w zysku na koniec roku obrotowego spółki w stosunku do wielkości tego udziału przyjętego do obliczania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych ulegnie zmianie, to dochód za dany rok obrotowy powinien ustalić zgodnie z wielkością udziału w zysku ustaloną na koniec roku obrotowego spółki, a nie zgodnie z wielkością udziału w zysku przyjętą do obliczania poszczególnych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych.

[0113-KDIPT2-3.4011.422.2021.2.AK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 14/07/2021

Kwestia zastosowania stawki VAT 0% dla dostawy towarów na rzecz kontrahenta zagranicznego, w sytuacji gdy na tych towarach wykonywane będą usługi na terytorium kraju

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca będzie dostarczał tkaniny do wskazanego przez kontrahenta podmiotu wykonującego prace na tkaninach (co do zasady podmioty te dokonują przeszycia tkanin, finalnie powstaje więc z tych tkanin odzież). Następnie produkty powstałe z tkanin będą z magazynów usługobiorcy wywożone do kontrahenta poza terytorium kraju (na terytorium innego państwa członkowskiego niż Polska). Okoliczność dokonania wywozu będzie dodatkowo potwierdzona oświadczeniem wykonawcy, że produkty lub towary powstałe z tkanin zostały wywiezione do kontrahenta na terytorium innego państwa członkowskiego UE. W ocenie wnioskodawcy, z istoty procesu uszlachetnienia może dojść do sytuacji, że część tkaniny ulegnie zniszczeniu (np. skrawki, ścinki, itp.) i w związku z tym nie zostanie ona wywieziona z terytorium kraju poza terytorium kraju. Tym samym należy stwierdzić, że w opisanej sprawie w momencie wydania towarów przez wnioskodawcę podmiotowi trzeciemu na terytorium kraju, dokonującemu procesu uszlachetnienia - wskazanemu przez kontrahenta, będzie dochodziło do dostawy towarów, a następnie po wykonaniu na nich usług w wyniku tej dostawy będzie następował wywóz towarów na terytorium innego kraju UE. Tym samym, ww. dostawa dokonywana na rzecz kontrahenta będzie stanowiła dla wnioskodawcy WDT, o której mowa w art. 13 ust. 1 u.p.t.u. W związku z powyższym należy stwierdzić, że w sytuacji gdy wnioskodawca w ramach dostawy towarów na rzecz kontrahenta z innego kraju UE, będącego podatnikiem podatku od wartości dodanej zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych w swoim kraju - będzie najpierw przekazywał te towary na terenie Polski celem wykonania na nich usług na ruchomym majątku rzeczowym kontrahenta, a następnie towary te będą wywożone na terytorium państwa członkowskiego innego niż Polska, to wnioskodawca (zarejestrowany jako podatnik VAT UE) przy spełnieniu pozostałych

warunków wynikających z § 7 ust. 2 rozporządzenia MF z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania stawek obniżonych, będzie miał prawo uznać dostawę na rzecz kontrahenta jako WDT i zastosować stawkę VAT 0% na podstawie posiadanych dokumentów, o których mowa we wniosku. Jednocześnie wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uzyskania oświadczenia od kontrahenta, że nabyte tkaniny - po wykonaniu usługi przez wykonawcę - kontrahent otrzymał w ilości zgodnej z zamówieniem i wystawioną z fakturą. Natomiast okoliczność, że w wyniku wykonanej usługi na tkaninach część tkanin ulegnie zniszczeniu (np. skrawki, ścinki, itp.), nie może powodować u wnioskodawcy obowiązku korekty WDT oraz opodatkowania tej różnicy jako krajowej dostawy towarów. Powyższe będzie wynikało bowiem z istoty procesu usług uszlachetniania wykonanych na towarach przez podmiot trzeci na zlecenie kontrahenta - właściciela tych towarów, celem doprowadzenia towarów do postaci zgodnej z zamówieniem

[0113-KDIPT1-2.4012.345.2021.2.JSZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 13/07/2021

Odpłatne przekazanie kodów rabatowych jako czynność podlegającą opodatkowaniu VAT

Jak wskazano we wniosku, partner dokonuje zakupu kodów rabatowych odpłatnie, tym samym sprzedaż ta stanowi świadczenie odpłatne. Strony tej usługi tworzą stosunek prawny, który sprowadza się do tego, że w zamian za wykonanie usługi (odpłatne przekazanie kodów rabatowych partnerowi, które to kody uprawniają do zniżki od ceny zakupu określonych towarów przez uczestnika promocji w ramach organizowanej przez partnera akcji promocyjnej) zostaje wypłacone wynagrodzenie. Natomiast istnienie bezpośredniego związku pomiędzy świadczoną przez wnioskodawcę usługą (sprzedażą kodów rabatowych) a otrzymanym za nią od partnera wynagrodzeniem skutkuje otrzymaniem korzyści przez partnera w postaci zaoferowania uczestnikom promocji możliwości zakupów konkretnych towarów po obniżonej cenie z użyciem kodów rabatowych odpłatnie wydanych partnerowi. Opodatkowaniu VAT nie podlega tutaj sama czynność wydania kuponów rabatowych. Opodatkowaniu VAT podlega wykonana usługa w postaci sprzedaży prawa do rabatu i przyjęcie wpłaty za zobowiązanie do udzielenia zniżki na poczet przyszłych zakupów. Kupon rabatowy emitowany przez wnioskodawcę sprzedawany partnerowi a następnie przekazany uczestnikom promocji jest nierozdzielnie związany z rabatem udzielanym przy sprzedaży dokonywanej przez wnioskodawcę. Podsumowując, odpłatne przekazanie kodów rabatowych przez wnioskodawcę na rzecz partnera stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT.

[0112-KDIL1-1.4012.246.2021.2.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/07/2021

Rozliczanie VAT w związku z cesją i wdrożeniem domen internetowych

- Transakcja, o której mowa we wniosku związana z cesją domen internetowych i świadczeniem usług dotyczących wdrożenia domen stanowić będzie świadczenie złożone (kompleksowe). Realizowana przez wnioskodawcę cesja domen internetowych wraz ze świadczeniami dodatkowymi dotyczącymi wdrożenia domen, tworzą jedną całość, której rozdzielenie, miałyby sztuczny charakter. Wnioskodawca wprost wskazał, że elementem (świadczeniem) głównym i pożądanym przez kontrahenta w

związku z transakcją jest nabycie praw do domen. Kontrahent jest wyłącznie zainteresowany nabyciem domen internetowych, o których mowa we wniosku o interpretację, razem z nabyciem usług dotyczących wdrożenia domen. Zdaniem wnioskodawcy nie jest możliwe nabycie całości usług będących przedmiotem umowy, a dotyczących wdrożenia domen od innego podmiotu niż wnioskodawca. To wnioskodawca prowadził do tej pory sklepy internetowe pod domenami i to wnioskodawca osiągał przychody w związku z działalnością tych sklepów internetowych. Usługi świadczone na rzecz kontrahenta pozwolą kontrahentowi zachować ciągłość działań sklepów internetowych w ramach poszczególnych domen oraz pozwolą kontrahentowi na wykorzystanie doświadczeń wnioskodawcy związanych z funkcjonowaniem jego sklepów internetowych w ramach domen w celu prawidłowego skonfigurowania nowych sklepów internetowych i tym samym na maksymalizację przychodów w związku z rozpoczęciem działalności jego sklepów internetowych w ramach domen. Zatem, cesja domen internetowych wraz ze świadczeniami dodatkowymi dotyczącymi wdrożenia domen, które jak wynika z treści wniosku są niezbędne do realizacji świadczenia głównego - cesji domen, stanowi dla celów opodatkowania podatkiem od towarów i usług jednolitą transakcję, podlegającą opodatkowaniu według jednolitych zasad właściwych dla świadczenia głównego. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż obowiązek podatkowy w związku z cesją domen internetowych i świadczeniem usług dotyczących wdrożenia domen powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1 u.p.t.u., tj. z chwilą wykonania usługi. Jak wynika z okoliczności sprawy umowa zostanie wykonana dopiero wtedy, kiedy kontrahent zostanie wpisany do właściwego rejestru jako podmiot posiadający prawa do domen, a także gdy wnioskodawca udzieli kontrahentowi wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach, w sposób uwzględniający dotychczasową specyfikę funkcjonowania sklepów internetowych wnioskodawcy. Tym samym, za moment wykonania usługi należy przyjąć moment zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach. W świetle powyższego w niniejszej sprawie obowiązek podatkowy powstanie z chwilą zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach w odniesieniu do całości wynagrodzenia, w tym także do wynagrodzenia płatnego w ratach na rzecz wnioskodawcy po zakończeniu wykonywania umowy. W konsekwencji datą wykonania usługi na fakturze dokumentującej wynagrodzenie płatne na rzecz wnioskodawcy przez kontrahenta po zakończeniu wykonywania umowy będzie data zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach.

- Wnioskodawca powinien wystawić jedną fakturę dokumentującą całe wynagrodzenie płatne po zakończeniu wykonywania umowy w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę, stosownie do art. 106i ust. 1 u.p.t.u. Przy czym momentem wykonania usługi - jak wskazano wyżej - będzie moment zakończenia świadczenia usług

wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach. Tym samym wnioskodawca nie będzie uprawniony do wystawienia wielu faktur dokumentujących każdą kolejną ratę płatną przez kontrahenta po zakończeniu wykonywania umowy.

[0113-KDIPT1-2.4012.282.2021.2.JSZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/07/2021

Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej nie podlega opodatkowaniu VAT

Spółka w dniu 21 grudnia 2017 r. w formie aktu notarialnego zawarła umowę przedwstępną zakupu nieruchomości osoby fizycznej. Działka ta przewidziana była do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa. Aktem notarialnym z dnia 10 lutego 2020 r. spółka wraz ze zbywcą zawarła aneks do umowy przedwstępnej oraz dokonali zabezpieczenia roszczeń spółki poprzez ustanowienie hipoteki na ww. nieruchomości. W księdze wieczystej ww. nieruchomości dokonano wpisu roszczenia o zawarcie przyrzeczonej umowy sprzedaży nieruchomości na rzecz spółki. W dniu 30 grudnia 2020 r. wojewoda przyznał odszkodowanie za nieruchomość na podstawie ostatecznej decyzji wojewody z dnia 24 września 2019 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wojewoda w decyzji określił, że spółka otrzyma odszkodowanie w kwocie 111.155,00 zł z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej ustanowionej na nieruchomości. Pozostałą część kwoty odszkodowania otrzymał obecny właściciel nieruchomości tytułem wydania nieruchomości. W tej sytuacji należy uznać, iż wypłacone na rzecz spółki odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej ustanowionej na nieruchomości, nie podlega opodatkowaniu VAT. Kwota ta nie stanowi wynagrodzenia za jakiegokolwiek świadczenie. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że wypłacona spółce kwota pełni funkcję rekompensaty i sprowadza się do naprawienia szkody powstałej u spółki w związku z niedochowaniem warunków umowy przedwstępnej sprzedaży i niepodpisaniem umowy przyrzeczonej sprzedaży. Wypłacona spółce kwota posiada zatem cechy rekompensaty za poniesioną szkodę. Tym samym należy stwierdzić, że wypłacona na rzecz spółki na podstawie decyzji wojewody kwota spełnia funkcję odszkodowawczą i nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu VAT wymienionych w art. 5 ust. 1 u.p.t.u. Tym samym, kwota ta nie podlega opodatkowaniu VAT.

[0113-KDIPT1-3.4012.237.2021.2.MJ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/07/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

